

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15C/558/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8314207385
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2016:8314207385.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v právnej veci žalobcu DPS financial consulting, s.r.o., so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, IČO: 46 713 930, právne zastúpeného advoconsulting, s.r.o., so sídlom Tomaškovičova 17/2742, Trnava, proti žalovanému Y. T., O.. XX.XX.XXXX, V. F. X. XXX, o zaplatenie 472,66 eur s prísł., takto

rozhodol:

Konanie do výšky 6,73 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne od 1.1.2015 do zaplatenia zastavuje.

Návrh žalobcu voči žalovanému s príslušenstvom zamieťa.

Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou podanou na súde dňa XX.XX.XXXX sa žalobca domáhal zaplatenia 472,66 eur spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 54,78 eur, a s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy vo výške 472,66 eur od 28.09.2013 do zaplatenia a trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že svoju aktívnu legitímáciu odvodzuje zo zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi spol. Slovenská sporiteľňa a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom. Postúpenie pohľadávky bolo žalovanému Slovenskou sporiteľňou oznámené listom zo dňa XX.XX.XXXX. Slovenská sporiteľňa uzatvorila so žalovaným zmluvu o bežnom účte v znení jej dodatkov, ktorej predmetom bolo zriadenie bežného účtu a poskytnutie povoleného prečerpania v prospech žalovaného. Žalovaný prekročením rámca povoleného prečerpania porušil obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, čím v zmysle obchodných podmienok vznikla Slovenskej sporiteľne, čím v zmysle obchodných podmienok vznikla Slovenskej sporiteľni voči žalovanému pohľadávka z nepovoleného prečerpania. Ku dňu postúpenia pohľadávka z nepovoleného prečerpania pozostávala z istiny vo výške 472,66 eur, spolu s jej príslušenstvom ku dňu 27.09.2013 vo výške 54,78 eur. Žalobca výzvou zo dňa 21.11.2013 vyzval žalovaného na jej zaplatenie. Žalovaný ani po výzve žalobcu pohľadávku žalobcu ku dňu podania žaloby neuhradil.

Podľa § 96 ods. 1 O.s.p. navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 96 ods. 2 O.s.p. súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní.

Podľa § 96 ods. 3 O.s.p. nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu.

V danom prípade žalobca vzal svoj návrh späť podaním zo dňa XX.XX.XXXX v časti o zaplatenie 6,73 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 01.01.2015 do zaplatenia a žiadal konanie zastaviť skôr než sa začalo pojednávanie, preto súd postupoval v súlade s ust. § 96 ods. 1 a 3 O.s.p. a konanie v tejto časti zastavil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom súdneho spisu, najmä žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok a jej prílohou, oznámením o postúpení pohľadávky, zmluvou o bežnom účte a jej dodatkami, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania, ďalšími podaniami žalobcu, odstúpením od zmluvy, výpisom z účtu, všeobecnými obchodnými podmienkami, vypočítaním žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav.

Právny predchodca žalobcu Slovenská sporiteľňa a.s. a žalovaný dňa XX.XX.XXXX uzavreli zmluvu o bežnom účte. Dňa 09.03.2006 bol k tejto zmluve uzatvorený dodatok, predmetom ktorého bolo poskytnutie povoleného prečerpania k účtu. Dňa XX.XX.XXXX banka zaslala žalovanému oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k účtu vo výške 17 000,- Sk.

Pokiaľ dôjde k nepovolenému prečerpaniu na bežnom účte je potrebné uvedený nárok posúdiť titulom vydania bezdôvodného obohatenia.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Zároveň však zmluvu uzavretú medzi účastníkmi je nepochybne potrebné považovať aj za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, a to vzhľadom na povahu účastníkov, kde žalovaný je spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb (čo vyplýva i z označenia žalovaného v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu) a právny predchodca žalobcu je podnikateľom - bankou.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V prejednávanej veci súd považoval za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca odstúpil od zmluvy listom zo dňa 23.07.2011. Podľa tvrdenia žalobcu v podaní zo dňa XX.XX.XXXX bolo toto odstúpenie žalovanému doručené dňa XX.XX.XXXX.

Podľa § 48 ods. 1 Občianskeho zákonníka od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak.

V prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva (teda aj odstúpenie od zmluvy) sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo, ak jeho aplikáciou by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Podľa právneho záveru Najvyššieho súdu SR vysloveného v rozhodnutí 3 MCdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015, vzhľadom k tomu, že k ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka neexistuje prechodné ustanovenie, je potrebné ho aplikovať od jeho účinnosti aj na skôr vzniknuté právne vzťahy.

Vychádzajúc z občianskoprávneho charakteru spotrebiteľskej zmluvy a skutočnosti, že úprava odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa výhodnejšia ako úprava v Obchodnom zákonníku, ako aj s poukazom na § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa preto pre posúdenie odstúpenia od zmluvy aplikuje Občiansky zákonník. Je náležité a plné v súlade s princípom ochrany spotrebiteľa, ak sa pre spotrebiteľské vzťahy aplikuje občianske právo a nie podnikateľské právo. Je potrebné vychádzať aj z toho, žalobca (resp. Jeho právny predchodca) sa navyše sám rozhodol pre odstúpenie od zmluvy, aj keď mohol použiť iné právne inštitúty. Súd dodáva, že k totožnému právnemu záveru o účinkoch odstúpenia od zmluvy o bežnom účte dospel Krajský súd v Prešove v rozsudku 6Co 182/2013 zo dňa 10.6.2014, 5Co 85/2013 zo dňa 21.8.2014, 14Co 64/2013 zo dňa 28.11.2013, ale Krajský súd v Trnave v rozsudku 24Co 9/2014 zo dňa 27.8.2014 a Krajský súd v Nitre v rozsudku 5Co 243/2013 zo dňa 5.2.2014. Uvedenou problematikou sa zaoberal aj Ústavný súd SR, ktorý uznesením I. US 402/2013 zo dňa 19.6.2013 sťažnosť odmietol, pretože právne posúdenie odstúpenia od zmluvy podľa Občianskeho zákonníka pri spotrebiteľskom úvere považoval za ústavne konformné.

Podľa § 48 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa v dôsledku odstúpenia od zmluvy zmluva zrušuje od začiatku (ex tunc) a tým zanikajú aj práva a povinnosti zo zmluvy. Iné zmluvné dojednanie by súd musel vyhodnotiť ako neplatné s poukazom na § 54 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na uvedený právny záver prichádza následne do úvahy aplikácia § 457 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak zmluva je neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko čo podľa nej dostal.

Pri odstúpení od zmluvy si teda účastníci majú vrátiť len vykonané plnenia podľa zásad o vydaní bezdôvodného obohatenia. Žalobca teda môže požadovať len vrátenie súm, ktoré boli poskytnuté žalovanému pri nepovolenom prečerpaní peňažných prostriedkov na účte bez akýchkoľvek vedľajších plnení ako sú poplatky či úroky. Nemôže totiž požadovať plnenie zo zmluvy, ktorá sa zrušila od začiatku v dôsledku odstúpenia od zmluvy.

Navyše uplatnený nárok súd považuje za premlčaný, na čo súd musí prihliadať ex offo v spotrebiteľských veciach s účinnosťou od 1.5.2014 ako to vyplýva z § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa citovaného ustanovenia orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo

priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Ako už súd uviedol, nárok žalobcu je potrebné posúdiť podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka a premlčanie podľa § 107 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Subjektívna premlčacia lehota začala plynúť v tomto prípade od 26.07.2011, kedy nastali účinky doručenia odstúpenia od zmluvy. Dňom 26.07.2011 došlo k zrušeniu zmluvy ex tunc v dôsledku odstúpenia od zmluvy, takže od nasledujúceho dňa sa žalobca (jeho právny predchodca) dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného.

Dvojročná premlčacia lehota uplynula 26.07.2013 a keďže žaloba bola podaná až 13.06.2014, nárok uplatňovaný v tomto konaní je premlčaný.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalovaný mal v tomto konaní úspech, avšak žiadne trovy konania mu nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).